

Wrocław, dnia 25 marca 2007 r.

Magdalena Bar
radca prawny
Centrum Prawa Ekologicznego

OPINIA

na temat zmiany proponowanej w pkt 2 projektu uchwały Senatu w sprawie ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, druk nr 384-A)

1. Proponowana w pkt 2 wskazanego wyżej projektu uchwały Senatu zmiana polega na wyłączeniu stosowania ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w sytuacjach, gdy bezpośrednio zagrożenie szkodą lub szkoda zostały spowodowane przez „*trwale zrównoważoną gospodarkę leśną, prowadzoną zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.)*”.

2. Inaczej mówiąc - proponowana zmiana rozszerza zakres wyjątków (wyłączeń) od stosowania reżimu prawnego przewidzianego w ustawie.

3. Zakres dopuszczalnych wyłączeń określa art. 4 dyrektywy 2004/35, której transpozycja jest głównym i podstawowym celem ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

4. Wśród tych wyjątków nie znajduje się żaden, który mógłby odpowiadać wskazanemu wyżej, dotyczącemu gospodarki leśnej.

5. Państwa członkowskie w żadnym wypadku nie mogą rozszerzać zakresu dopuszczalnych przez dyrektywę wyjątków.

Wprowadzenie cytowanego wyżej proponowanego rozwiązania byłoby więc rażąco i w sposób ewidentny sprzeczne z dyrektywą - i jako takie jest niedopuszczalne.

6. Z dyrektywy wynika, że każdy podmiot prowadzący jeden z rodzajów działalności wymienionych w jej załączniku III (a więc np. związanej ze stosowaniem środków ochrony roślin) musi podlegać określonemu w dyrektywie reżimowi prawnemu.

7. Jediną sytuacją, w której wyrządzenie szkody w chronionych gatunkach lub siedliskach jest - zgodnie z dyrektywą i polską ustawą - sytuacja, w której dane działanie objęte było wydanym uprzednio zezwoleniem z art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy habitatowej i mieści się w jego granicach (art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy i art. 6 ust. 11 lit. a) ustawy).

Zezwoleniu z art. 6 dyrektywy habitatowej odpowiada w polskim prawie decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 35a ustawy o ochronie przyrody). Ponieważ jednak większość działań podejmowanych w ramach prowadzenia gospodarki leśnej nie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to zwolnienie z odpowiedzialności nie jest w tym wypadku możliwe.

Wyrażone w materiale opinie odzwierciedlają jedynie poglądy autora.

© Copyright by Kancelaria Senatu, Warszawa 2007

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość opracowania nie może być bez zgody wydawcy - Kancelarii Senatu – reprodukowana, użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych.